

V. Band. (Mit einem Verzeichnisse der Gesetzesstellen und einem systematischen Register.) Wien 1904 (Manz).

Die Freiheitsstrafe im Anklagestande und ihre Verteidigung: Von Strafanstaltsdirektor von Sichart in Ludwigsburg. Heidelberg 1904 (Carl Winters Universitätsbuchhandlung).

Dr. H. Fedlička und Dr. O. Mann: Das österreichische Personalsteuergesetz nach dem derzeitigen Stande der Praxis. Wien 1904 (Hölder).

Dr. H. Hoegel: Geschichte des österreichischen Strafrechtes in Verbindung mit einer Erläuterung seiner grundsätzlichen Bestimmung. Erstes Heft: I. Übersicht der Geschichte des österreichischen Strafrechtes. II. Die allgemeinen Schuldformen. Wien 1904, (Manz).

Dr. H. Reißig, Senatspräsident am k. k. Verwaltungsgerichtshofe: Judikatenbuch des Verwaltungsgerichtshofes. Sechster Band. Erste Abteilung. Finanzrechtlicher Teil. Die Judikate der Jahre 1900—1903, Wien 1904. (Manz).

Dr. J. v. Spaun: Das Reichsgericht. Die auf dasselbe sich beziehenden Gesetze und Verordnungen samt Gesetzesmaterialien sowie Übersicht der einschlägigen Judikatur und Literatur. Wien 1904, (Manz).

M. Burckhard: Zur Reform des Irrenrechtes. Vier Zeitungsartikel. Wien 1904, (Manz).

A. Goetz: Sträfling 788. Ein Kapitel Berufsleiden. Achte Auflage. Berlin 1904, Magazinverlag.

Dr. E. Jaeger: Kommentar zur Konkursordnung und den Einführungsgesetzen mit einem Anhang, enthaltend das Anfechtungsgesetz, Auszüge aus den Kostengesetzen, die Ausführungsgesetze der Einzelstaaten und die Geschäftsordnungen für Preussen und Bayern. Zweite Auflage. Viertes Heft. Berlin 1904, (J. Guttentag).

E. Graf Kielmansegg: Die Bauordnungen für das Land Niederösterreich und für Wien. Hilfsbuch zu deren Handhabung und zur Anwendung der darauf bezughabenden Gesetze und Vorschriften. Fünfte, ergänzte und verbesserte Auflage. Wien 1904, (Manz).

K. Kraus, k. k. Finanzoberkommissär: Der Beweis im Gefällsstrafprozesse nach österreichischem Rechte. Systematische und erläuternde Darstellung der sich auf die Beweisführung im Gefällsstrafprozesse beziehenden Bestimmungen des Gesetzes vom 11. Juli 1835 (Pol. Ges. Slg. Bd. 63); versehen mit zahlreichen Beispielen aus dem Gebührenrechte und bestimmt zum praktischen Gebrauche für Finanzbeamte, Rechtsanwälte und Notare. Wien 1904, (Manz).

Razne vesti.

V Ljubljani, dne 15. novembra 1904.

— (Osebene vesti.) Imenovani so: sodna tajnika J. Stepišchnegg v Mariboru in A. Haider v Celovcu, oba za dež. sod. svetnike v Celovcu, sodni pristav dr. K. Kočevar v Mariboru za sodnega tajnika istotam, avskultant R. Röger za sodnega pristava v Konjicah. — Pre-

meščen je notar K. Bratkovič iz Gornjega grada v Ptuj, sodni pristav dr. Torggler iz Ptuja v Maribor, sodni pristav dr. J. Račič iz Konjic v Ptuj. — Odvetniško pisarno sta otvorila v Ljubljani dr. M. Truden, ki se je preselil iz Trsta, in dr. Ivan M. Hribar. — Avskultant dr. Janko Polec v Ljubljani je dobil dopust, da nadaljuje kriminalistične študije v Berlinu pri prof. Lisztu.

— (Umrli) je dne 7. pr. meseca dr. Vladimir Levec, prof. nemškega prava na vseučilišču v Freiburgu. O mladem tem učenjaku, ki je moral na žalost najširših krogov tolikanj prezgodaj leči v domači grob, nam je za prihodnji list obljubljen dostojen nekrolog.

— (Konferenca odvetnikov v justičnem ministrstvu.) Dne 29. pr. m. se je vršil v justičnem ministrstvu pod predsedstvom ministrskega predsednika dr. pl. Koerberja razgovor s posebnim odborom stalne delegacije avstrijskih odvetniških zbornic o željah in pritožbah odvetnikov. Vlado so še zastopali sekcijski načelnik dr. Klein, ministerijalni svetnik dr. Schauer in sekcijski svetnik dr. pl. Schmid. Po običajnih pozdravih je poročal dunajski odvetnik dr. Alojz Ružička o aktualnih odvetniških težnjah in dokazoval potrebo pomoči v mnogih vprašanih sodne in upravne prakse. Zlasti je poudarjal potrebo, da se po državnem zakoniku zajamči strankam in njih zastopnikom pravica vpogleda v akte upravnega postopanja, ker se to osobito zabranjuje v davčnem kazenskem postopanju in tudi pri upravnem sodišču, kjer je za vpogled v vsakem posameznem slučaju treba poprej prositi ministrstvo ali avtonomno oblastvo. Posebno naj bi se tudi dokazovanje pred političnimi oblastvi vršilo ob sodelovanju strank in njihovih zastopnikov. Ministrski predsednik dr. pl. Koerber je odgovarjal, da gotovi predpisi upravnega postopanja res ne ustrezajo več duhu časa in da so za reformo že dovršena v ministrstvih prva dela. Sicer pa je že izdal strog nalog, da se vpogled aktov dovoli, da se razsodila utemeljujejo in stranke zaslišujejo. Zaukazati kaj takega potom državnega zakonika je težko, ker so različna mnenja, ali je to stvar naredbene, ali pa zakonodavne oblasti. Dokler se administrativno postopanje obsežno ne preustroji, bodo pač ministri drage volje pritožbam ugajali. Ta preustrojba bo tudi morala ustvariti garancije za zanesljivost izpovedi pred političnimi oblastvi, tako da ne bo treba anorganičnega posredovanja sodišč, kakršno se predlaga. — Dr. Ružička je nadalje grajal, da sodne pisarne po deželi segajo v odvetniško delovanje in tako škodujejo eksistenci odvetnikov. Tako se je tudi dr. Koerner iz Prage pritoževal, da se sodišča pri izboru zastavnih pravic, pri zastopanju sirotnih blagajn i. t. d. izogibajo kolikor moči odvetnikom. Ministrski predsednik je izjavil na to, da neugodnih razmer niso krive odredbe justične uprave in da se je treba s konkretnim pritožbami posebej baviti. Dr. Klein je pa omenjal, da so sodišča po zakonu opravičena sprejemati tožbe in prošnje, in proti temu ne more biti ugovora, dokler je to delovanje le receptivno, dočim seveda je nedopustna vsaka ekspanzivna tendenca in celó reklama za sodno delovanje. Na pritožbe zastran nastopanja sodnih inspektorjev je izjavljal, da je

čisto izključeno poseganje inspektorja v kako pendentno zadevo. Sodni inspektorji so le nekaki potovalni učitelji in svetovalci, ne vplivajo pa na kvalifikacijo sodnikov, za katero se je uvedel zadnji čas nov sistem periodične in kolegialne kvalifikacije. — Na pritožbe glede vrhovnega sodišča, češ da je preobloženo, da izdaja v nasprotju si stoječe odločbe, da čudno odmerja stroške in da ni dosedaj odredilo nobene ustne civilne razprave, je odgovarjal dr. Klein, da se hoče s posebno odredbo zabraniti nasprotne odločbe, da se hoče s posebnim zakonom vseučiliške profesorje privzeti k senatom, da se mogoče tudi kak odvetnik imenuje za vrhovnega sodnika in da se uvedejo ustne revizijske razprave, ko se dosedanji zastanki rešijo. — Z mnogimi akti je dr. Ružička dokazoval nepovoljno prakso pri odmeri odvetniških stroškov. Odgovarjala sta dr. Klein in dr. pl. Schmid, da posamezne teh odmer gotovo niso v smislu zakona in intencij justične uprave, katera je sodišča že opetovano opozarjala, naj se črtajo le nepotrebni stroški, pri drugih stroških pa naj se ne skopari, ampak jih primerno določa. — O pritožbah, da se priče in stranke prehitro vabijo k razpravam, so se izjavljali zastopniki vlade, da ni prav, če se ne ozira na posamezne slučaje in da ravno tu lahko sodni inspektorji mnogo store. — Vprašanje, da bi se dovolila postavitev v prejšnji stan radi zamude kakega naroka, se je temeljito pretresalo, a dr. Klein, dasi je za posamezne slučaje priznaval preostro prakso, je izjavljal, da justična uprava ne more tu kaj premeniti, ker gre za subsumpcijo dejstev pod zakon. — Končno se je pri tej konferenci, ki je bila jako živahna, naglašalo, da naj bi se zaslišavale odvetniške zbornice o načrtih zakonov, predno se predlože, da naj bi se pozval tudi kak odvetnik v justično ministrstvo kot poročevalec, ali naj bi se vsaj ustanovil nekak justični svet. Sekcijski šef dr. Klein je na to odgovoril, da se morebiti od slučaja do slučaja zaslišijo posamezni člani stalne delegacije, da pa bi popraševanje odvetniških zbornic v mnogih slučajih bilo nemogoče. Seja je trajala od desetih dopoldne s presledkom do sedmih zvečer.

— (Konferenca notarjev v justičnem ministrstvu.) Ta je bila sklicana od ministrskega predsednika dra. pl. Koerberja na dan 22. pr. mes., da se utemelje sklepi delegatov avstrijskega not. društva iz lanskega decembra meseca. Prisostvovalo ji je šest notarjev, med njimi društveni predsednik dr. Mayrhofer iz Dunaja in predsednik notarske zbornice kranjske Ivan Plantar. Justično ministrstvo sta zastopala sekc. šef dr. Klein in ministrski svetnik dr. Schauer. V svojem ogovoru je dr. pl. Koerber poudarjal, da se notarjem ni ničesar bati, dokler bo delovanje notarijata v soglasju z interesi prebivalstva, da je seveda v interesu notarijata treba reforme, ki se v ministrstvu resno pripravlja. Dr. Mayrhofer je poročal o posameznih točkah, katere so potem bile v razpravi. Pritožbe notarjev so se v obče tikale uradnega delovanja pri zapuščinah in listinah katero da je pretirano in notarjem škodljivo in katero kaže, da se pripravlja podržavljenje ali odprava notarijata. Dr. Schauer je izjavljal, da ministrstvo to vedno odklanja. Zastopniki notarjev so predlagali, naj mini-

strstvo izda ukaz, ki bo odpravil pritožbe, kolikor so utemeljene. Vlada je obljubila, da hoče pritožbe še nadalje pretehtovati in potem izdati potrebna navodila. Iz tega oficijoznega izvestja je še manj posneti, kak je bil prav-zaprav uspeh posvetovanj, nego li iz izvestja odvetniške konference.

— (Proti honoriranju uslužbencev pri sodnih pisarnah) je predsedstvo višj. dež. sodišča v Gradcu razposlalo odvetniškim in notarskim zbornicam dopis z dne 6. junija 1904 prez. 6513/4-11/3 naslednje vsebine:

C. kr. predsestvo višjega deželnega sodišča je zapazilo, da dajejo nekateri odvetniki in notarji sodnim pisarniškimi uradnikom, pisarniškimi pomočnikom in pisarjem za obsežnejša, ali radi nujnosti »izven uradnih ur« opravljena dela, zlasti za zemljiškoknjižne izpiske, posebna odplačila. Koder so se taka darila v denarju dajala in sprejemala, so povzročila ta darila v dotični pisarni popolno demoralizacijo nastavljenecv, in se je, sklicevaje se na to, da odvetnik in notar v takih slučajih tudi posebej plačata, kmalu tudi od strank začelo zahtevati odplačila. Predsedstvo višjega deželnega sodišča mora v interesu službe najbolj skrbeti za to, da se po sodnih pisarnah ne uvede razvada dajati in sprejemati napitnine, in se zategadelj usoja prositi odvetniške in notarske zbornice svojega okoliša, da se primernim potom upró nazoru, da je posebna dela v sodni pisarni honorirati s posebno pristojbino.

— (Za prakso!) C. kr. justično ministrstvo je z odredbo dne 31. maja 1904 št. 9434 opozorilo vsa sodišča, kako je postopati v naslednjih slučajih skoraj vsakdanje prakse:

Določila dvor. dekreta z dne 3. junija 1846 št. 968 j. z. zb. po novem izvrš. redu niso razveljavljena, namreč: da ni moči zarubiti dedščine kot celote, nego je le dopustno voditi izvršbo na posamezne zapustnikove stvari. Tudi ni pravilno, ako se dovoli rubež zapuščine v obliki prepovedi na zavezanca in na zapuščinsko sodišče, saj ne gre za kako terjatev nasproti sodišču; tudi nima nobenega zmisla rubež z z a z n a m b o v zapuščinskih spisih.

Pri izvršbah na službene prejemke se čestokrat vzame javna služba in dosledno dovoljuje izvršba samo glede tretjine prejemkov, akoravno je le dano privatno službeno razmerje, kakor na pr. pri uslužbencih privatnih železnic, bank in denarnih zavodov, osobito se zamenja »c. kr. priv. avstrijsko-ogrsko državno železniško društvo« z državnimi železnicami.

Mnogokrat se greši s tem, da se opetovano dovoljuje rubež premičnih telesnih stvari, dasi je prvi poskušeni rubež ostal brezuspešen; ako se prvotno dovolilo rubeža ne omeji samo na rubež individualno določenih stvari, ampak se razteza na cele vrste premičnin in ako so torej stvari, ki bi jih bilo na novo rubiti, z ozirom na njih vrsto že obsežene v prvotnem rubežnem dovolilu, ni treba, dokler izvršba ni ustavljena, nobenega novega predloga za rubež, ker se izvršilno dovolilo še ni konsumiralo. Zadostuje, da se izvršilnemu sodišču rubežni predmeti bodisi pismeno ali

ustmeno oznanijo (§ 54 št. 3 izvrš. r.); ako pa dospe nov predlog za rubež k sodišču, ki naj rubež dovoli, je takšno vlogo brez sklepanja edino le doposlati izvršilnemu sodišču in torej tudi ni, da bi dovoljujoče sodišče odmerilo dotične stroške označenega predloga.

Proti zakonu (§ 264 odst. 2 izvrš. r.), je, ako se zajedno z rubežem tudi dovoli prodaja stvari, ki jih je rubiti, takrat, kadar dovoljujoče sodišče ni obenem tudi izvršilno sodišče.

Pri izvršbah na kavcije, ki leže v kaki javni blagajni, se čestokrat vzame oblika rubeža premičnih telesnih stvari, akoravno je po §-u 325 izvrš. r. ukreniti rubež s prepovedjo tretjemu dolžniku (§ 294 izvrš. r.) ter izdati zavezancu prepoved, da ne sme več razpolagati.

Pri izvršbah na sodna depozita avstro-ogrske banke se izda mnogokrat prepoved v zmislu §-a 294 izvrš. r. banki, in ne sodišču, ki ima odločiti o depozitu. Tudi se pripeti, da se rubež sodnih depozit ne dovoljuje po predpisih glede rubeža zahtevkov na izročbo in dajatev telesnih stvari v zmislu nalašč za to prirejenega obrazca št. 179 ^a, marveč v zmislu §-ov 249 in 253 izvrš. r. po obrazcu št. 156.

Rubež zavarovalnih polic, glasečih se na ime, se dovoljuje čestokrat po §-u 296 izvrš. r., dočim je rubež izvršiti po §-u 294 izvrš. r.

Proti predpisom §-a 54 od. 3 izvrš. r. se dovoljuje rubež terjatev, ki so docela nedoločene glede pravnega naslova in visokosti ter se dovoljuje rubež terjatev iz prejemkov, za kojih obstoj še manjka pravna podlaga. Mnogokrat se opusti po upniku predlagan nalog tretjemu dolžniku, da se izjavi po §-u 301 izvrš. r., kar ima posledico, da mora izvršilno sodišče dodatno priskrbeti dopolnitev sklepa; tudi je proti zakonu (§ 303 odst. 2 izvrš. r.), ako se dovoljuje z rubežem terjatve zajedno tudi preodkaz. Ako se ne uporabijo obrazci št. 175 in 176, se pri dovolitvi rubeža zemljiškoknjižno zavarovanih terjatev rado spregleda, da se naj izda plačilna prepoved tretjemu dolžniku in prepoved o razpolaganju zavezancu. —

Pri dovoljenju rubeža drugih imovinskih pravic po §-u 331 iz. r. osobito pri rubežu koncesijskih pravic manjka čestokrat prepoved o razpolaganju zavezancu, s čimer se vendar šele rubež odpravi. — Dovoljuje se rubežni popis, kjer ničesar ni popisati, ali se ne navaja dovolj jasno, kaj se naj popiše. — Proti določilu §-a 331 od. 2. iz. r. čestokrat doveljuje pravdo sodišče z rubežen tudi prisilno oddajo v zakup. —

Pri združenju predloga za rubež in prodajo se vzlic ukaza finančnega min. z dne 24. junija 1898 št. 27.125 (just. m. uk. str. 230/98) uporablja še kolek po 2 K, dasi zadostuje navadni kolek po 1 K. —

»Slovenski Pravnik« izhaja 15. dne vsakega meseca in ga dobivajo člani društva »Pravnika« brezplačno; nečlanom pa stoji za vse leto 10 K, za pol leta 5 K.

Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 26; naroča se tudi pri O. Fischerju, knjigotržcu v Ljubljani, na Kongresnem trgu.